

36. Adamsova parména

36. Adamsova parména.

Zraje v prosinci, vydrží do března.

Anglické jablko, střední velikosti, tupě kulovitěho tvaru bez zhrnatění; u stopky jest ploše seříznutý. Největší šířka jest středem plodů.

Kalich bývá polootevřený až zavřený, široké a poněkud delší úšty sedí v jamce středně hluboké, sevřené, nálevkovitě rozšířené, krátce žebnaté.

Stopka jest silná, dřevnatá, hnědá, lehce ochmýřená, značně dlouhá, ústí jamky přesahující. Jamka stopečná není hluboká, jest paprskovitou rzí pokrytá.

Slupka jest hladká, poněkud místy drsná, hojně rzivá; jemné tečky jsou pravidelně rozseté, u kalichu hustěji. Se stromu je barvy zelenavé, později žluté, na sluneční straně pěkně zarůžovělé; přes plod se táhnou krátké karmínové pruhy.

Dužnina jest světležlutá, kyprá, šfavnatá, citronově kořeněná, sladce navinulé chuti.

Jádrínek jest cibulovitěho tvaru; pouzdra mají stěny hladké, nerozpraskané, do osy přiměřeně otevřené a v nich 1—2 vyvinutá hnědá jádra.

Sklízí se koncem října; k potřebě dospívá od prosince a vydrží do března.

Strom roste dobře, tvoří kulovité nebo jehlanovitě koruny, později i lehce převislé. Hodí se na všechny tvary, šlechtěné na jánce i na dužen — podle půdy.

Půdy žádá úrodné, vlhko nesnáší. Daří se i v poloze vyšší (600 m).

Špatné vlastnosti: Při velké úrodnosti má mnoho odpadu. Vůči mšici krvavé a padlí jest málo odolná.

Upotřebení: Příjemná chuť řadí ji sice mezi tabulové ovoce, nemá však — při dostatečném výběru lepších odrůd — praktické ceny ve větším měřítku ji vysazovati.

Jest dobrým opylovačem. Kvete prostředně pozdě.